

„Historia Błękitnej XIV i Jej Tradycje”

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

20 kwietnia 1919 roku przy Państwowym Gimnazjum im. doktora Karola Marcinkowskiego w Poznaniu powstaje POZNANSKA DRUŻYNA HARCERZY im. majora Waleriana Łukasińskiego. Pierwszym drużynowym zostaje **dh Spychała (1919-1920)** wywodzący się z konspiracyjnego hufca „Piast” w Poznaniu. Następnym wodzem jest **dh Zabłocki (1920-1921)** – student medycyny, który ze względu na studia w roku 1921 przekazuje drużynę na krótki czas nieznanemu bliżej studentowi filozofii. W tym roku drużyna wzięła udział w Zlocie Chorągwi Wielkopolskiej w Babkach pod Poznaniem. Wkrótce drużynowym zostaje **dh Stefan Jarosz (1921- 1922)**. Nadaje on drużynie charakter góralski, min. wprowadza ciupagi góralskie, przyśpiewki i taniec zbójnicki. Drużyna działa systemem zastępowym. Harcówka wydzielona z pomieszczeń biblioteki znajduje się w piwnicy szkoły od ul. Bukowskiej (w latach 1930-1935 mieści się pracownia robót ręcznych, potem śniadalnia).

W roku 1921 z uwagi na fakt, iż prefekt ks. Edward Warmiński oraz profesorowie w dotychczasowym patronie drużyny dostrzegali masona, po burzliwych debatach przyjęto za nowego patrona hetmana wielkiego Stanisława Żółkiewskiego. Postać ta została przybliżona w drugim numerze „Skauta” jako „wzór harcerza polskiego”, co także pomogło w podjęciu decyzji o wyborze Żółkiewskiego na patrona poznańskiej drużyny. Z tej okazji zostaje ufundowany sztandar w roku 1922. Był uszyty z aksamitu w kolorze żółto - złotym. Napisy i lilijka, herb Żółkiewskiego wycięto z zielonego sukna. Z jednej strony widniała lilijka harcerska i napis „14 Poznańska Drużyna Harcerzy”, z drugiej strony herb Żółkiewskiego i napis: „im. Stanisława Żółkiewskiego”. W tym czasie drużyna otrzymuje w rachubie Chorągwi numer 14. Opiekunami z ramienia szkoły zostają profesorowie Stanisław Dedio i Witold Nawratil.

Latem 1922 odbywa się w Kosowie koło Kartuz, na Pomorzu, pierwszy obóz, będący jednocześnie kursem o charakterze szkoleniowym, przygotowujący przyszłych zastępowych.

Z nowym rokiem szkolnym (1922/23) kolejnym drużynowym zostaje **dh Stefan Krakowiecki**. Rozwijają się zastępy, odbywają się zbiórki drużyny często o charakterze uroczystym (7.10 obchodzono rocznicę śmierci Żółkiewskiego, święto narodowe 11.11, harcerskie święto św. Jerzego, 3 maja biorą udział w defiladzie).

Obóz letni 1923 urządzono w Zakopanem. Jego komendantem jest **dh phm Jan Jasiński**, nowy nauczyciel w gimnazjum, który po obozie zostaje drużynowym. Zbiórki lub wycieczki odbywają się w każdą niedzielę po mszy. Program zbiórki jest następujący: raport zastępów, odczytanie rozkazu, gry ruchowe albo terenowe.

Harcerze dotychczas nosili rogatywki koloru khaki z wąskim otokiem i lilijka harcerską, krajki ludowe wiązane jak krawaty. Teraz zastąpiono je kapeluszkami harcerskimi typu Baden Powell oraz błękitnymi chustami. Zarówno błękitne chusty jak i przydomek Błękitna wprowadzono na cześć Józefa Hallera i jego Błękitnej Armii.

W roku 1923 powstaje Koło Przyjaciół Harcerzy, które aż do wybuchu wojny będzie wspierać ideę harcerstwa i wspomagać finansowo drużynę.

W 1924 w Siekierkach odbywa się I Narodowy Zlot harcerzy, w którym bierze udział 14 PDH wystawiając patrol sanitarny. Na 140 drużyn z całej Polski II miejsce zajęła Błękitna Czternastka z Poznania. Ze zlotu drużyna udaje się na obóz do Krościenka nad Dunajcem, którego komendantem jest Jan Jasiński. W roku 1924/25 przejmuje on opiekę nad drużyną z ramienia szkoły, natomiast drużynowym zostaje **dh Wacław Janke**.

Przez dwa kolejne lata (1925 i 26) obóz letni ma miejsce nad Bałtykiem w Redłowie.

W roku szkolnym 1925/26 ze względu na liczebność drużynę podzielono na plutony: starszych i młodszych, które otrzymały samodzielny byt, natomiast Czternastka zmieniła się w „gniazdo”. Drużynowym całości mianowano **dh Henryka Goca**, prawdopodobnie plutonowymi są w tym czasie **Stanisław Dobrzycki** i **Mieczysław Choynowski**.

W 1927 za zajęcie III miejsca w Harcerskim Biegu na Przełaj Błękitna otrzymuje flower (karabinek małokalibrowy), który towarzyszy jej aż wojny. Latem w Janowej Dolinie na Wołyniu odbywa się obóz letni o charakterze sportowym a także naukowym – wielu uczestników fascynuje się astronomią.

Pod koniec roku 1927 drużyna przeżywa kryzys. Komendantem gniazd zostaje dh Mieczysław Wnęk, a następnie po raz drugi **Jan Jasiński**, który w lutym 1928 przekazuje prowadzenie **druhowi Wiktorowi Koperskiemu**. Tego roku obóz letni urządzono na Podolu w miejscowości Horoszowa nad Dniestrem.

W roku 1928 drużynowym zostaje **dh Władysław Serafinowski**, który latem 1929 organizuje obóz w Istebnej koło Wisły. W ciągu roku odbywają się zbiórki zastępów, ćwiczenia w technikach harcerskich, zdobywanie stopni i sprawności.

W 1930 obóz rozbito w miejscowości Szeszory.

Kolejnego roku (1931) zastęp z Błękitnej wybrał się na Zlot Skautów Słowińskich w Pradze, a następnie na obóz wędrowny po Czechosłowacji, na którym przebyli 635 km, by 3 lipca dotrzeć na obóz stały w Muszynie.

W 1932 drużynowym zostaje **dh Ulyk Manthey**. Praca harcerska skupia się wewnątrz zastępów jako przygotowanie do zdawania stopni i sprawności. W maju drużyna zostaje podzielona znów na dwa plutony. Od wiosny 1932 drużyna przygotowuje się do Złotu Chorągwi Poznańskiej z okazji 20-licea harcerstwa wielkopolskiego, na którym ostatecznie zdobywa tytuł „Dobrej Drużyny Chorągwi Poznańskiej”. W czerwcu następuje wyjazd na obóz nad jezioro Łot koło Druskiennik. Po nim Błękitna bierze udział w Międzynarodowym Zlocie Skautów Wodnych w Garczynie. Wraz z końcem wakacji harcówka zostaje przeniesiona do piwnicy od strony ul. Grunwaldzkiej. Jeszcze w tym roku drużynowym zostaje **dh Zbigniew Patrzykont**. Wprowadza on przy tworzeniu zastępów zasadę: „jeden zastęp z uczniów jednej klasy”

W roku 1933 by podnieść poziom prób i zachęcić do zdobywania sprawności organizowane są kursy szkoleniowe, min. samarytański i gazoznawczy. Latem nie przeprowadzono obozu stałego, ale harcerze wybrali się na obóz wędrowny przez Polesie (Wołyń). Poza tym drużyna przygotowywała się do uczestnictwa w IV Jamboree na Węgrzech. Harcerze zapoznali się z kulturą, zwyczajami i językiem węgierskim. Niestety nie otrzymali na czas paszportów, co uniemożliwiło im wyjazd. We wrześniu kierownictwo drużyną obejmuje **dh Lesław Wierczyński**. 14 PDH składa się wówczas z 12 zastępów, które podzielono na dwa plutony: starszych i młodszych.

1934 Obóz letni odbywa się w Węgierskiej Górze pod Żywcem. Po wyjeździe letnim harcówka zmienia swoje miejsce, tym razem zostaje przeniesiona do klasy na parterze od wejścia od ulicy Bukowskiej, gdzie mieści się aż do wojny.

W 1935 w Bukowinie Tatrzańskiej po raz pierwszy zorganizowano zimowisko narciarskie. Tego roku obóz ma miejsce we Wierzbniku. Jednym z zamierzeń obozowych było przygotowanie drużyny do Złotu w Spale. Tam komendantem podobozu poznańsko – pomorskiego był Jan Jasiński. Błękitna Czternasta z Poznania zajęła na nim pierwsze miejsce w skali całego kraju. Wkrótce nowym wodzem drużyny mianowano po raz drugi **dh Władysława Serafinowskiego**.

Na przełomie 1935/1936 odbywa się zimowisko w Bukowinie. Pod koniec lutego drużyna bierze udział w akcji "Tydzień Pomocy dla Bezrobotnych"- harcerze zbierali ofiary i sprzedawali cegielki. W maju Błękitna maszeruje w defiladzie niosąc 3 sztandary: historyczny sztandar Skautów Poznańskich, nowy sztandar Chorągwi i jako ostatni sztandar drużyny. Latem z nieznanых przyczyn obóz nie dochodzi do skutku, natomiast mają miejsce prywatny wyjazd pod komendą dh Tadeusza Kwiecińskiego nad jeziorem Kłosowskim oraz spływ łodzią na Polesiu, na którym przepłynięto 620 km szlakiem wodnym. W II semestrze prowadzenie drużyny przejmuje **dh Roman Łuczywek**.

Obóz 1937 urządzono w Boszkowie. Ma on charakter typowo sportowy. Uczestnicy udoskonalają umiejętność pływania oraz "kajakowania". Kolejnym drużynowym zostaje **dh Bogusz Elbanowski**.

W 1938 drużyna obmyśla nowy sposób zebrania finansów na obóz- wykupują wszystkie bilety do opery płacąc za nie 50%, a sprzedając po cenie normalnej. Tego lata urządzono dwa obozy, jeden po drugim: pierwszy w Tatarowie (Karpaty Wschodnie), drugi w Mamajii (koło Konstancy nad Morzem Czarnym). Następuje zmiana na funkcji drużynowego, zostaje nim- **dh Kazimierz Łaszewski**.

Obóz 1939 miał być zorganizowany się na Wileńszczyźnie u zbiegu granic polskiej, litewskiej i łotewskiej, jednak ze względu na zagrożenie wybuchem wojny, odbył się na terenie województwa poznańskiego w Skorzęcinie. Niestety zostaje on zakończony przedwcześnie z uwagi na dużą ilość zachorowań na szkarlatynę wśród obozowiczów. Jednakże ochotnicy wybrali się na wędrowny przez Wileńszczyznę.

W okresie przedwojennym drużyna przeprowadzała co roku w maju a potem też we wrześniu zabawę ludową tzw. wentę, której celem było popularyzowanie harcerstwa i zebranie

pieniędzy na akcje letnią. Na szkolnym boisku rozkładano namiot z wyposażeniem (prycze, stojak na menażki, stół) i udostępniano za niewielką opłatą uczestnikom do zwiedzania. Oprócz tego była wystawa zdjęć obozowych oraz poczta japońska. Każdy otrzymywał kotylion z numerem. Na boisku stała skrzynka, do której wrzucano liściki z nr adresata widniejącym na owym kotylionie. Wśród konkursów było przeciąganie liny, wbijanie gwoździ oraz pokaz samarytanki.

Ówczasie śpiewano w Błękitnej pieśni patriotyczne, ludowe tzw. plebejskie, harcerskie i te ówczasie cieszące się popularnością np. „Tango Milonga ”

WOJNA

Po wybuchu II wojny światowej drużynowemu Łaszewskiemu udaje się dostać do gmachu gimnazjum i wynieść sztandar, który w czasie wojny zostaje spalony podczas rewizji mieszkań. W czasie okupacji drużyna traci cały swój majątek.

Harcerze 14 PDH przechodzą do działalności konspiracyjnej. Wychowankowie Błękitnej Czternastki zajmują kierownicze funkcje w Szarych Szeregach: dh Roman Łuczywek zostaje komendantem Chorągwi Wielkopolskiej Sz. Sz. potem Chorągwi Ziemi Zachodnich natomiast dh J. Śmigaj był komendantem Sz. Sz. na miasto Poznań. W ramach walki podziemnej zastęp z 14 PDH (zastępowy dh Łabędziński) bierze udział w kolportowaniu ulotki skierowanej do Niemców, a informującej o tym, iż przydzielono im mieszkania po wysiedlonych Polakach, podpisanej "SS". Niestety wielu członków 14 PDH ginie w czasie wojny. Już 9 września 1939 r w Brzozogaju koło Kłecka stracony zostaje dh Wacław Janke, były drużynowy 14 PDH, w tym samym miesiącu pod Juliopolem zostaje ranny dh Jan Jasiński, umiera 11 XI w szpitalu w Łodzi .

1945-49

Reaktywacja drużyny była utrudniona, ponieważ nie zgłosił się żaden z przedwojennych instruktorów oraz w początkowym okresie zmieniana była siedziba szkoły. Pierwszym powojennym drużynowym zostaje **dh Jerzy Sobczak**, którego wspierał Jerzy Chrzanowski. Jeszcze na początku października 1945 na terenie szkoły pojawiły się pierwsze plakaty promujące harcerstwo. Gdy zgłosili się pierwsi chętni, drużynę podzielono na 5 zastępów. Błękitna początkowo wchodziła w skład I Hufca Harcerzy na Łazarzu. Ze względu na fakt, że barwą tego hufca była barwa biała, błękitne chusty zastąpiono białymi obszytymi błękitną tasiemką. Mimo niesprzyjających warunków finansowych odradza się Koło Przyjaciół Harcerstwa. Powołano także kasę oszczędnościową. Pod koniec 1945 roku na terenie „Marcinka” powstaje 5 Drużyna Wodna należąca do hufca „Wilków Morskich”, która z czasem przenosi swoją siedzibę do przystani nad Jeziorem Kierskim.

Od lutego 1946 przez około rok Błękitna wydaje pisemko „Błękitna Czternastka”. W tym czasie harcerzom zostają wręczone laski skautowe oraz zastępówki. 15 marca drużyna zostaje przyjęta do ZHP. 7 kwietnia 1946 ma miejsce uroczystość wręczenia nowego sztandaru, którego dokonał Komendant VII Hufca hm. Sylwestra Wietrzykowskiego. Po prawej stronie sztandaru kolorze błękitnym znajdowała się duża zielona lilijka wraz z małymi umieszczonymi w rogach lilijkami oraz złote napisy: *ZHP 14 P.D.H. CZUWAJ im. St. Żólkiewskiego POZNAŃ*. Po lewej stronie na tle białego i czerwonego krzyża widniał hetmański symbol- skrzyżowana buława i miecz na błękitnym tle. W tym też roku drużyna bierze udział w Zlocie Młodzieży „ Trzymamy straż na Odrą”. 23 maja 1946 z uwagi na dużą liczebność drużyna dzieli się na plutony: Pluton A „Cwaniaków” (kieruje Jerzy Chrzanowski) i Pluton B „Juhasów” (August Chełkowski). Pierwszy powojenny obóz ma miejsce na Kujawach w Przyjezierzu. Został on przygotowany dzięki pomocy (wyposażenie, namioty, mleko w proszku) uzyskanej z UNRA.

Początek roku szkolnego 1946/47 przynosi zmiany w strukturze drużyny. Następuje podział według wieku na 14 PDH „A”(Marian Rohrbach)-najstarsi, 14 PDH „B”(August Chełkowski) i 14 PDH „C”(Zdzisław Kühn)-najmłodszy. Na przełomie 1946/47 odbywają się pierwsze powojenne zimowiska: w Bierutowicach oraz w Przesiece.

W pierwszej połowie 1947 roku z pracy w drużynie wycofują się tworzący ją w 1945 roku Jerzy

Sobczak i Jerzy Chrzanowski. Jerzy Sobczak prowadzi dalej pracę harcerską w VII Hufcu, gdzie kieruje inną drużyną i jest członkiem komisji prób na stopnie i sprawności. Jerzy Chrzanowski musiał wyjechać do Katowic z powodu zagrożenia aresztowaniem, dla którego pretekstem miała być organizacja spotkania samorządów liceów poznańskich. Tego lata obóz odbywa się w Karolewie (obecnie Kartów) w Górach Stołowych. Odrębnie obozują wszystkie trzy drużyny mając jedynie wspólne kwatermistrzostwo i kuchnię. Przy obozie „A” funkcjonowała także kolonia zuchowa, którą kierował dh Jerzy Balcerzak.

24.11.1947 następują zmiany personalne i formalna reorganizacja drużyn, które w ramach VII Hufca uzyskują nową numerację. Drużyna 14A nosi nr 14, a prowadzi ją Zygmunt Thimm. Drużyna 14B otrzymuje nr 85, a jej drużynowym mianowano dh Stanisława Chmielewskiego. Drużyna 14C dostaje nr 86 i nadal kieruje nią dh Zdzisław Kühn. Wśród wyodrębnionych drużyn odnotowuje się symptomy niezdrowej konkurencji. Rywalizują pomiędzy sobą o najlepszych ludzi, prowadzona jest dyskusja o podziale sprzętu, próbuje się manipulować KPH.

Na przelomie 1947/48 w Karpaczu odbywają się zimowiska 14PDH oraz 85 PDH. Po zimowych wakacjach w związku z licznymi problemami, jakie wyniknęły z podziału na trzy drużyny rozpoczyna funkcjonowanie „Ośrodek drużyny 14-tych”, którym kieruje **dh Stanisław Chmielewski**, po którym 85 PDH przejmuje druż. Tadeusz Strzałkowski. Z uwagi na zmiany polityczne zachodzące w kraju oraz toczącą się walkę o upolitycznienie i odebranie samodzielności ZHP latem 1948 niemożliwe jest zorganizowanie obozu letniego. W dniach od 5-31 lipca odbywa się zgrupowanie obozów VII Hufca w ramach „Harcerskiej Służby Polsce” w Ostrówcach koło Żnina, którego komendantem jest hm. Sylwester Wietrzykowski. Podobozem „Błękitnej Czternastki” w ramach tego zgrupowania kieruje Stanisław Chmielewski. Po obozie zorganizowano obóz wędrowny trasą: Częstochowa – Kraków - Krynica – Piwniczna – Czorsztyn - Nowy Targ – Zakopane – Opole - Wrocław. Następują zmiany na funkcji drużynowego 14 PDH, którą objął Andrzej Ignaszak oraz 86 PDH, której drużynowym został Jędrzej Stoniński. W tym roku funkcjonował przy szczepie „Ośrodek Zuchowy”, w którym były trzy gromady zuchowe. Na przelomie 1948/49 nie odbyło się z powodów organizacyjnych planowane zimowisko w Wiśle.

W roku 1949 postępuje likwidacja działalności ZHP. Komuniści dążą do usunięcia dawnej kadry instruktorskiej, ograniczenia wieku harcerskiego do 15 roku życia i przekształcenia harcerstwa w organizację typu pionierskiego.

W styczniu tego roku powstaje chór harcerski „Błękitnych Czternastek”, którym kieruje dh Henryk Zuchowski. Mimo formalnego rozwiązania przez dyrekcję szkoły drużyn w dniu 2 lipca i przekazania ich członków do ZMP, w lipcu odbył się ostatni obóz w ramach zgrupowania obozów VII Hufca w Buszewie koło Pniew. Na wyjeździe zabrakło starszych członków drużyny, którzy zostali powołani na obozy Służby Polsce. W sierpniu odbywa się wędrowny prowadzony przez Stanisława Chmielewskiego, który podejmuje w październiku studia w seminarium duchownym i powierza dh Jerzemu Sikorskiemu obowiązek likwidacji działalności drużyn i przeniesienia najmłodszych członków do OH.

W tym czasie harcówka mieściła się początkowo w piwnicy, a następnie na parterze szkoły, przy wejściu. Drużyna działała systemem zastępowym, odbywały się zbiórki i wycieczki. Błękitna brała aktywny udział w wydarzeniach miejskich min. w uroczystości wciągnięcia na wieżę ratuszową orła, procesjach Bożego Ciała, harcerskim konkursie śpiewaczym. Zwyczajem było przyjmowanie przez zastępy nazw zwierząt. Zastępy miały proporce zwane zastępówkami w kształcie wydłużonych trójkątów zakończonych na okrągło z wyszytym symbolem zwierzęcia po obu stronach. Proporce noszono przymocowane do ciupag góralskich. Harcerze nosili rogatywki, niektórzy funkcyjni furazerki. Ważną rolę odgrywały w pracy drużyny stopnie i sprawności.

PO ODRODZENIU

1957 Głównym motorem sprawczym reaktywacji „Błękitnej XIV” jest **dh Jerzy Chrzanowski**, który zostaje szczepowym. Odradza się KPH, którego przewodniczącym mianowano dh-a Wł. Serafinowskiego. Latem odbywa się obóz w Wisielce, a w październiku zastęp "Sępów" z Błękitnej XIV wygrywa I Zlot Młodzieży Starszej Chorągwi Wielkopolskiej w Chodzieży. 15.11- Zawiazuje się Drużyna Hetmańska (symbol - buława skrzyżowana z mieczem w kolorze złotym na chuście). Poza tym w latach 1957-1962 działają drużyny: Drużyna A „ŁAZIKI”, Drużyna B, Drużyna C i Drużyna D. Zimowisko zorganizowano w Bierutowicach (komendant dh J. Chrzanowski).

1958 W czerwcu Błękitna zajmuje drugie miejsce w II Złazie Harcerskim Chorągwi Wielkopolskiej w Nowym Tomysłu. W lipcu - obóz letni w Beskidzie Śląskim, stworzony przez 2 podobozy w Polanie i Brennej. W sierpniu odbywają się obóz rowerowy po Pojezierzu Lubuskim i wędrowny w Tatrach.

1959 Obóz letni ma miejsce w Puszczy Piskiej w miejscowości Dąb-Mukrem w ramach akcji "Warmia i Mazury". Tego roku Błękitna bierze udział w zlocie na Polu Grunwaldzkim. W sierpniu najlepsze zastępy (14 osób) biorą udział w obozie wędrownym w Tatrach Słowackich. Na przełomie roku - zimowisko w Karpaczu.

LATA 60-TE

W latach 60-tych wdrożono nowe metody pracy. Zadania zespołowe wyparty indywidualny rozwój. Do harcerstwa mogła należeć młodzież poniżej 16 roku życia. Starsi byli instruktorami. Działają dwie drużyny: 14PDH Żeńska i 14 PDH Męska. Powstały Młodzieżowe Kręgi Instruktorskie (MKI), działające na zasadzie drużyn starszoharcerskich.

W 1960 otworzono ponownie harcówkę (prawdopodobnie tę w piwnicy od ul. Bukowskiej). W ciągu roku ukazuje się pierwszy numer pisma "Od rzeczy do rzeczy" wydawanego wspólnie z "Jaskółczym". Obóz letni urządzono w Zieleńcu. We wrześniu Błękitna organizuje Złot Drużyn Starszych Chorągwi Wielkopolskiej w Pławnie. Na przełomie roku - zimowisko w Szklarskiej Porębie - wspólnie z "Jaskółczym"

1961 Letni obóz ma charakter żeglarski, odbywa w Małych Swornyciach (20 druhów zdobywa stopień żeglarza jachtowego). W sierpniu - kadra wybiera się na obóz wędrowny w Tatrach Polskich i Słowackich. Po wakacjach nowym szczerpowym zostaje **dh Wiesław Szelejewski**.

Po obozie w Ostrzycach w 1962 ginie sztandar i działalność szczerpu zamiera. W dokumentacji szkoły istnieją ślady działalności w okresie 1962-1965, ale prężna praca harcerska raczej nie miała miejsca.

1965 Następuje reaktywowanie – przewodniczącym KPH zostaje p. Jan Futro, a szczerpowym **dh Jan Futro** (syn). Zimowisko odbywa się w Czarnkowie.

W roku 1966 trwa praca nad szkoleniem instruktorów w MKI. Po raz pierwszy przygotowano obóz wspólnie z I LO w Nieszawce, w trakcie którego odbywa się rajd do Dąbrówki Ludomskiej.

W 1967 roku urządzono kolejny obóz harcerski w Nieszawce. Powstaje miesięcznik "Pryzmat" wydawany w formie gazetki ściennej

W 1968 zorganizowano następny obóz w Nieszawce. Szczerpową mianowana zostaje **druha Magdalena Wiese**. Zimowisko - w Klikuszowej

W 1969 szczerp przejmuje **dh Maciej Musiał**. Organizowane są I Manewry Techniczno-Obronne Błękitnej XIV. Tego roku odbywa się kolejny Rajd do Dąbrówki Ludomskiej (Rajd Patrona Szkoły-Karola Marcinkowskiego)-odtąd staje się on stałym punktem w programie drużyn.

LATA 70-TE

W latach 70-tych w Błękitnej działają min. następujące drużyny: Czerwone Berety, Drużyna Sanitarna, Drużyna Turystyczna.

1970 Drużyna Czerwonych Beretów zajmuje 4. miejsce w MTO Chorągwi. MKI zajmuje 2. miejsce we współzawodnictwie MKI w Chorągwi.

W 1971 po raz pierwszy Błękitna XIV bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim, z którego przywozi zwyczaj pochylania się i klękania w kręgu podczas śpiewania "Bratniego słowa". Obóz letni - w Łagowie. MKI zajmuje 4. miejsce w ogólnopolskim współzawodnictwie MKI. 14 XI Błękitna obchodzi uroczystości 50-lecia (niegdyś za rok powstania uznawano 1921), podczas których następuje wręczenie sztandaru. Na przełomie roku- zimowisko w Cieplicach.

1972 W kwietniu - tragiczna śmierć podczas skoku spadochronowego druha Zbigniewa Awzana - przybocznego Czerwonych Beretów. W tym czasie przy Błękitnej działa klub wiedzy "Omega". Szczerp bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim. W lipcu po zajęciu czołowych miejsc w Chorągwi, drużyny uczestniczą w Centralnych Manewrach Techniczno-Obronnych i zlocie MKI w Spale (Czerwone Berety 4. miejsce, Drużyna Sanitarna 7. miejsce). Następnie odbywa się obóz letni w Głusku i obóz wędrowny w Bieszczadach. Wówczas szczerp wydaje hufcowe pisemko "Sygnały". Zimą - wyjazd do Bobrownik

1973 Szczęp bierze udział w obchodach Roku Kopernikańskiego (min. wystawa "Medycyna doby kopernikańskiej" w szkole). Po raz kolejny uczestniczy w Rajdzie Świętokrzyskim (I kategoria i I. miejsce na trasie). W lipcu mają miejsce obozy: spadochronowy w Mącznikach k. Środy i wędrowny w Bieszczadach. Szczęp otrzymuje nagrodę w konkursie "Motywów" - "W kręgu bohaterów" za scenariusz o Żółkiewskim. We wrześniu szczeptowym zostaje **dh Ryszard Wojnarski**. Zimowisko zorganizowane zostało w Paczkowie.

1974 Błękitna znów jedzie na Rajd Świętokrzyski (kategoria I). Obóz letni rozbito w Lisuchach koło Mikotajek. Od września szczeptem kieruje **dhna Mariola Samulska**.

1975 W lutym harcerze jadą na zimowisko do Bystrzycy Kłodzkiej, w maju na Rajd Świętokrzyski (kategoria I). W 1975 zostaje nawiązana współpraca z Domem Dziecka w Kobylnicy. Błękitna odnosi zwycięstwo w Manewrach Techniczno-Obronnych Hufca (I. miejsca we wszystkich konkurencjach). Po obozie wędrownym na trasie Kołobrzeg-Gdańsk szczeptową zostaje **dhna Krystyna Zierhoffer**

1976 Zimowisko odbywa się w Krośnie, a obóz wędrowny w Bieszczadach. Następuje zmiana na funkcji- szczeptowym zostaje **dh Zbigniew Woźny**

1977 Zimowisko - w Lubniewicach. Błękitna bierze udział w I Rajdzie Kręgów Instruktorskich do Sierakowa oraz w XIX Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria III). Latem - obóz w Piławkach.

1978 Harcerze uczestniczą w zimowisku w Jodłowej i obozie letnim w Snietnicy. Szczęp przejmuje **dh Krzysztof Koliński**

1979 W lutym zimowiska w Łęczycach. Patrole ze szczeptu zajmują pierwsze miejsca w MTO Hufca. W sierpniu - obóz letni w Izbach. Po wakacjach nowym szczeptowym zostaje **dh Przemysław Smulski**

LATA 80-TE

1980 Harcerze biorą udział w zimowisku w Komańczy i XXII Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria IV). Latem odbywa się obóz w Radkowie połączony z wędrowką do Czechosłowacji. Kolejnym szczeptowym zostaje **dh Hubert Sarrazin**. Powstaje drużyna męska Cichociemni

1981 Szczęp uczestniczy w obchodach Poznańskiego Czerwca 1956 i odświeżeniu pomnika. Latem odbywa się obóz w Głusku (komendant dh H. Sarrazin), po którym prowadzenie szczeptu obejmuje **dh Wojciech Król**. Błękitna zajmuje 1. miejsce na Zlocie Hufca i bierze udział w jubileuszowym Zlocie Harcerstwa w Krakowie (3. miejsce w biegu sprawnościowym). W listopadzie mają miejsce obchody 60-lecia Błękitnej XIV (liczone od roku 1921). Od 13 XII - praca w Pogotowiu Zimowym Harcerki i Harcerzy. Około roku 1981 w szczeptie powstają drużyny: I Drużyna żeńska DRZAZGI, II Drużyna żeńska BŁYSKAWICE i III Drużyna KONICZYNY.

1982 Szczęp tworzy własny regulamin stopni harcerskich. Patrole ze szczeptu zajmują dwa pierwsze miejsca w VI Wojewódzkich zawodach na orientację. Błękitna bierze udział w zlocie poznańskiego KIHAM-u. W sierpniu - obóz letni w Jarkowicach (komendant dh W. Król) i wyjazd szczeptu do Budapesztu

1983 Zimowisko przygotowane zostało w Kowarach. Szczęp organizuje rajd drużyn Kręgu Zawiszy Czarnego i uczestniczy w Białej Służbie w Częstochowie i Poznaniu (W. Król w delegacji harcerzy składających dary Papieżowi, w kronice CC autograf Papieża) oraz w XXV Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria I). Latem odbywają się: obóz wędrowny CC w Bieszczadach i obóz letni w Stężycy. Powstaje Drużyna Żeńska WIEŻ. 27 XII w tragicznych okolicznościach umiera drużna Hanna Marczyk - drużynowa WIEŻ

1984 Zimowisko w Uściu Gorlickim. Błękitna uczestniczy w XXVI Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria II) i obozie letnim w Strzeszynie.

1985 Zimowisko ma miejsce w Wójtowicach. Ukazuje się pierwszy numer pisma "Głos Błękitnej". W kwietniu szczeptowym zostaje **dh Roman Karaś**. Latem odbywają się obóz w NRD i obóz letni w Sierostawku

1986 Zimowisko w Jarkowicach. Błękitna zajmuje I miejsce. Szczęp organizuje „Bieg śladami Czerwca 1956” dla zaprzyjaźnionych drużyn. Po sierpniowym obozie w Lubniewicach szczeptowym

zostaje **dh Aleksander Owsianowski**

1987 Zimowisko w Poroninie. Szczep bierze udział w Rajdzie Świętokrzyski (kategoria II) i w Białej Służbie podczas wizyty Papieża (Gdańsk). Obóz letni - w Starym Wierzchowie

1988 Zimowisko odbywa się w Zębie. Podejmowane są próby stworzenia drużyn młodszoharcerskich - powstanie drużyny młodszoharcerskiej w Kiekrzu (drużynowy Michał Martinek). Obóz letni urządzono w Sylczynie - 2 podobozy. Szczepowym zostaje **dh Paweł**

Zygarłowski

1989 Zimowisko w Komańczy. Następuje podział drużyny młodszoharcerskiej na żeńską i męską. Szczep podejmuje służbę: pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Armenii i niepełnosprawnym. Następuje rozwiązanie Cichociemnych i powstaje Krąg Starszoharcerski „Załoga”, który później przekształca się w drużynę. W tym czasie ukazuje się piśmiennictwo „Blue Express”. Odbywa się także zgrupowanie obozów w Borowych Młynach na Roztoczu (komendant dh P. Zygarłowski) - 4 podobozy. Błękitna nawiązała kontakt z organizacją ekologiczną z RFN (12 Niemców na obozie). listopadzie - obchody 70-lecia I LO i Błękitnej XIV

W latach 80-tych corocznie obchodzono 14 listopada jako dzień powstania szczepu. Ówczesne drużyny posiadały własne okrzyki, sygnały, powiedzonka tudzież szyfry.

NOWY OBRAZ SZCZEPU

1990 Zimowisko w Dworaczku. Odbywają się: obóz w RFN, obóz letni w Dankowie i obóz w Szwecji - miejscowość Karsjo.

1991 Na zimowisko w Tyliczu po raz pierwszy jedzie zastęp młodszoharcerski. Nowym szczepowym zostaje **dh Włodzimierz Bogaczyk**. W czerwcu powstaje drużyna młodszoharcerska przy Szkole Podstawowej nr 10 (drużynowy dh Wiktor Namysł). Błękitna bierze udział w XXXIII Rajdzie Świętokrzyskim (1. miejsce na trasie spadochronowej). Harcerze uczestniczą w drugim obozie w Szwecji - miejscowość Karsjo, obozie we Francji - miejscowość Fouchy oraz obozie letnim w Ujsotach - 2 podobozy (komendant cz. starszej dh W. Bogaczyk, komendantka cz. młodszej dhna J. Mikołajczak). We wrześniu następuje podział drużyny młodszoharcerskiej na drużyny żeńską - drużynowa dh Joanna Steżyńska i męską - drużynowy dh Wiktor Namysł

1992 Zimowisko - w Bańskiej Niżnej. W maju zostaje założony przez kilka drużyn, m.in. nasz szczep, hufiec Poznań-Śródmieście (od 5 I 1995 - Hufiec „Siódemka” im. hm. Sylwestra Wietrzykowskiego). Harcerze jadą na Rajd Świętokrzyski, na którym po raz pierwszy pojawiają się drużyny młodsze (kategoria I, 3. miejsce na trasie „Spadochronowej” cz. starszej). W ramach służby drużyny starszoharcerskie biorą udział w organizowaniu kolacji dla bezdomnych. Obóz letni zorganizowano w Supieniach - 5 podobozów: komenda, Więź, Załoga, drużyna młodsza żeńska i drużyna młodsza męska. Drużyna młodsza męska wygrywa współzawodnictwo na ogólnopolskim rajdzie „Perkun”, a patrol Załogi zajmuje pierwsze miejsce na XII Biegu Nocnym Kl Krzemień. Żeńska drużyna młodszoharcerska otrzymuje proporzec i nazwę „Leśna”. W grudniu zostaje otworzona harcówka na ulicy Bosej.

1993 Na Bosej powstają gromady zuchowe: „Błękitne Duszki” – dziewczynki, „Błękitni Rycerze” - chłopcy. Podczas zimowiska w Szczyrku, w Poznaniu odbywa się półkolonia zuchowa. Następuje nadanie proporca i nazwy „Kohorta” młodszej drużynie męskiej. Leśna i Kohorta zajmują 2. miejsce na trasie XXXV-ego Rajdu Świętokrzyskiego. W czerwcu szczepowym zostaje **dh Paweł**

Martinek. Obóz letni przygotowano w Wygoninie - 5 podobozów

1994 Zimowisko - w Karpaczu. Błękitna XIV pomaga w przeprowadzeniu spotkania ruchu „Wiara i światło”. W maju - obchody 75-lecia I LO i Błękitnej XIV. Harcerze biorą udział w XXXVI Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria I i 3. miejsce na trasie I cz. starszej). W sierpniu - obóz letni w Starym Załuczu - 5 podobozów

1995 Zimowisko odbywa się w Pieninach: cz. starsza w Szlachtowej, cz. młodsza w Jaworkach (komendant dh L.J. Gólski). Błękitna jedzie na XXXVII Rajd Świętokrzyski (kategoria I, 3. miejsce na trasie I) i na obóz letni w Lubiniu - 5 podobozów, który odwiedziła grupa skautów szwajcarskich.

1996 Zimowisko w Kotlinie Kłodzkiej: cz. starsza w Starym Gierątkowie (komendant dh P. Martinek), cz. młodsza w Stójkowie (komendant dh M. Graczyk). W maju Błękitna bierze udział w XIV

złocie Unii Najstarszych Drużyn Harcerskich Rzeczypospolitej i w Rajdzie Świętokrzyskim. Powstaje drużyna żeńska przy II LO - DŻ Skrzydła im. Olgi Małkowskiej - drużynowa dhna Aleksandra Rajewska. Kolejnym szczeptowym zostaje **dh Maciej Graczyk**. W lipcu grupa instruktorów wyjeżdża do Szwajcarii. Następuje zamknięcie okresu próbnego gromadzie zuchowej na os. Bajkowym - powstają Leśne Skrzaty. Latem - obóz stały w Banicy (komendant dh Maciej Graczyk), w którym uczestniczyły harcerki oraz grupa dzieci z Ukrainy, 6 podobozów: komenda, Więź, Skrzydła, Załoga, Leśna, Kohorta.

1997 Zimowisko w Murzasichlu koło Zakopanego. Błękitna uczestniczy w Białej Służbie podczas wizyty Ojca Świętego w Poznaniu, instruktorzy z Błękitnej XIV pełnią liczne funkcje w komendzie służby. Szczęp zostaje przyjęty do Unii Najstarszych Drużyn Harcerskich Rzeczypospolitej. W lipcu harcerze pomagają ofiarom powodzi na południu. Na przełomie lipca i sierpnia - obóz w Dzikach koło Szczecinka (7 podobozów). Instruktorzy organizują w Kazachstanie obóz dla tamtejszych harcerzy (komendantka dhna Hanna Michałowska). Pod koniec sierpnia zorganizowana zostaje wyprawa drogą lądową do Nepalu i wędrówka w Himalajach, w której udział wzięło ośmiu instruktorów i harcerzy starszych.

1998 Powstaje drużyna harcerek „Róża Wiatrów” na os. Bajkowym (p.o. drużynowej dhna Katarzyna Graczyk). Zimowisko - w Mchawie w Bieszczadach. W maju próbna drużyna męska przy II LO otrzymuje nazwę Narodowe Siły Zbrojne. Grupa instruktorów udaje się do Norwegii. Na przełomie lipca i sierpnia odbywa się obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy (komendant dh J. Kachlicki) i obóz w Starych Kiełbonkach koło Spychowa -8 podobozów. We wrześniu szczęp przejmuje **dh Mariusz Przybyła**.

1999 Zimowisko - w Małym Cichym. W lutym Błękitna organizuje XVII Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. W maju szczęp obchodzi 80-lecie. W czerwcu harcerze podejmują służbę w Licheniu podczas wizyty Ojca Świętego. Latem - obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy oraz obóz w Hucie - Bory Tucholskie, (obóz główny + 7 podobozów: Więź, Skrzydła, Załoga, NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta). W listopadzie umiera August Chełkowski – zasłużony dla Błękitnej Czternastki instruktor, a w grudniu instruktor i lekarz jeżdżący z Błękitną na obozy – „Wujek” Janusz Rachlewicz.

2000 Zimowisko - w Górach Świętokrzyskich (cz. starsza w Krasnej, cz. młodsza w Lucie). Po raz kolejny szczęp organizuje Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Błękitna bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim , z którego pieszo powracają trzy osoby (360 km w 6 dni). Harcerze podejmują Harcerską Służbę na Lednicy – instruktorzy Błękitnej w sztabie. Latem odbywają się: obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy, obóz w Brzeźnie (obóz główny i 6 podobozów: Więź, Skrzydła, Załoga i NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta) i Światowy Złot Harcerstwa Polskiego - Gniezno 2000 – Błękitna Czternastka zabezpiecza sztab Gniazda Wielkopolskiego. W grudniu Drużyna Męska "Załoga" im. Cichociemnych z powrotem przekształca się w I DM "Cichociemni". 14 XII- ukazuje się pierwszy nr gazetki "Błękitny Czas", odtąd każdego 14-ego dnia

2001 Na zimowisko w Szczawnicy jadą harcerze i harcerki z Błękitnej oraz grupa skautek z Kazachstanu. Błękitna organizuje XIX Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Błękitna uczestniczy w Harcerskiej Służbie na Lednicy – instruktorzy w sztabie. W czerwcu szczeptowym zostaje **dh Maciej Gramacki**. Latem- obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy (komendant dh M. Przybyła) i obóz w Świeradowie Zdroju (główny i 6 podobozów: Więź, Skrzydła, CC i NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta; duża fala Szczępu do Pragi). W październiku z powodu konfliktu między instruktorami przestają działać w ramach Błękitnej Czternastki: Skrzydła, NSZ, Róża Wiatrów i Błękitni Rycerze; część Skrzydeł przechodzi do Więzi kontynuując tam tradycję swojej drużyny, łączą się gromady zuchowe Błękitne Duszki i Leśne Skrzaty tworząc Leśne Duszki, powstaje próbna męska gromada zuchowa; w Błękitnej Czternastce jest tym samym znów 6 drużyn; kończy się wewnętrzny, trwający od kilku lat, podział w Szczępie. Na Kasjopei (Festiwal Piosenek Hufca) szczęp zajmuje 3. miejsce z piosenką „Latryna”.

2002 Zimowisko w Zawoi - Wełczy - ruszają zaniedbane od kilku lat narty. Błękitna Czternastka organizuje XX Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Reprezentacja Błękitnej Czternastki zajmuje pierwsze miejsce w rywalizacji złotowej na złocie UNDHR. Harcerska Służba na Lednicy – instruktorzy Błękitnej w sztabie. Powstaje Męska Gromada Zuchowa "Rycerze Imperium". Latem -wyprawa "Elbrus 2002" (objechanie Morza Czarnego i próba

zdobycia Elbrusa, 5642 m), obóz Błękitnej Czternastki w Hucie Różanieckiej na Roztoczu, fala całego Szczepu do Żółtkwi (miejsca pochówku patrona Szczepu) i Lwowa, części wędrowniczej do Kamieńca Podolskiego i Chocimia, oraz ich obozy wędrownicze w Bieszczady i wyjazd instruktorów do Chorwacji, zwiedzenie po drodze Budapesztu, Zagrzebia, Splitu, Zadaru, Wenecji, Wiednia i Bratysławy. Na Kasjopei Błękitna zajmuje II miejsce z piosenką pt. „Wieża”.

W 2003 Zimowisko przygotowano w Kotlinie Kłodzkiej, w Międzygórzu. Błękitna organizuje Nocne Zawody „Nietoperz” i po raz pierwszy Harcerski Rajd Ekstremalny „Błękitny Grom”. W czerwcu harcerze uczestniczą w Białej Służbie na Lednicy. Latem odbywa się obóz (główny +4 podobozy) połączony z kolonią w Szymbarku na Kaszubach. Zimą grupa instruktorów uczestniczy w wyjeździe integracyjnym w Gorce.

W 2004 roku powstaje Stowarzyszenie „Błękitna Czternastka” działające na wzór dawnego Koła Przyjaciół Harcerzy. Po raz pierwszy zimowisko odbywa się za granicą, w Czechach w Spindlerowym Młynie – triumfują narty (+biegówki) i snowboard. W lutym kolejne zawody „Nietoperz” i „Błękitny Grom” przygotowane przez Błękitną. W kwietniu wyjazd drużyn wędrowniczych do Budapesztu. W maju - obchody 85-lecia.

Błękitna wciąż działa przy I Liceum Ogólnokształcącym. Obecnie składa się z 2 drużyn wędrowniczych: Więż (Drużynowa pwd. Katarzyna Seelieb) i I DM „Cichociemni” (Drużynowy pwd. Paweł Seelieb), 2 drużyn młodszoharcerskich: Leśna (Drużynowa Małgorzata Jackowiak sam) i Kohorta (Drużynowy Tomasz Brańkowski ćwik) i 2 gromad zuchowych: Leśne Duszki (Drużynowa pwd. Ewa Jakubiak) i Rycerze Imperium (Drużynowy pwd. Adam Chetkowski). Przy szczepie działa Krąg Instruktorski „Kłuszyn” (przewodnicząca pwd. Agata Kostrzycka wędr.), Rada Szczepu i Kapituła Harcerski Orleń i Harcerza Orlego (przewodniczący phm. Maciej Gramacki HR). Szczepowy wybierany jest podczas zbiórki sprawozdawczo-wyborczej w sposób demokratyczny przez działających członków drużyn wędrowniczych posiadających pełne umundurowanie.

OBRZĘDY I TRADYCJE

Obrzędy szczepu są tworzone przez jego członków i stanowią ich wyłączną własność. Od początku istnienia Błękitnej Czternastki spajają jej członków w grupę przyjaciół, a nawet rodzinę. Na nasze obrzędy składają się min.: Przyrzeczenie Harcerskie, Zobowiązanie instruktorskie, proporce, ogniska, gawędy, własna piosenka śpiewana na specjalne okazje, wreszcie tajemnice poszczególnych drużyn i zastępów.

Na każdy wyjazd zabierany jest proporzec szczepu. Po obozie uroczyste przypinana jest na nim tabliczka z nazwą minionego obozu.

W Błękitnej istnieje Krąg Czternastaków, do którego przyjmowani są zasłużeni harcerze i harcerki. Przyjęcie w poczet Czternastaków odbywa się poprzez wypowiedzenie rotę przyjęcia :

„Pragnąc być kolejnym ogniwem kręgu „Czternastaków” rosnącego od kilkadziesiąt lat chcę pracować i uczyć się, by poznać cenę Sprawiedliwości i Dobra, dochować przyjaźni i w każdej sytuacji pomóc Czternastakowi, wprowadzać do naszego kręgu swoich przyjaciół, być zawsze pogodnym” - „Jesteś jednym z nas i możesz na nas zawsze liczyć. Jeśli postępowaniem swym dowiedziesz, że nie jesteś godzien miana Czternastaka, to lilijka, symbol nasz, odebrana Ci będzie i poznasz głębie samotności ”

Po tych słowach następuje założenie chusty z lilijką. Warto wiedzieć, że zanim powstał Krąg Czternastaków, na 50-lecie Błękitnej w roku 1971 pojawiły się lilijki przyszywane na błękitne chusty. Wówczas były to filcowe trójkąty, których centralną część stanowiła lilijka. Obrzęd przyjmowania do Kręgu Czternastaków został wprowadzony podczas szczepowania dh Ryszarda Wojnarskiego (rok 1973 lub 1974), a ostatecznie ukształtowany min. przez dhnę Mariolę Samulską, która jest autorką rotę przyjęcia do Kręgu.

Na ognisku podczas, którego następuje złożenie Przyrzeczenia Harcerskiego, śpiewamy przed przyjęciem „Idziemy w jasną”. Na ognisku harcerskim, zaraz po rozpaleniu ogniska rozbrzmiewa „Już rozpalilo się ognisko”, natomiast na zakończenie II zwrotka „Płonie ognisko i szumią knieje”. Z ostatniego ogniska szczepowy zabiera polano, które dokłada do ognia podczas pierwszego ogniska na kolejnym

obozie. Każde oficjalne ognisko kończy krąg. Jest on zawsze przerywany naprzeciwko szczepowego na znak otwarcia na przyjęcie wszystkich chętnych do Błękitnej Czternastki. Istnieje zwyczaj pochylania się i klękania w kręgu podczas śpiewania „Bratniego Słowa”.

Tradycję stanowią również mundury: szare i zielone, błękitne chusty i pagony błękitne z wyhaftowaną czternastką.

Podczas wyjazdów wszystkie posiłki przygotowywane są wspólnie. Przed rozpoczęciem jedzenia śpiewana jest piosenka „Smacznego”. Od roku 1980 obowiązuje dialog między druhami a druhami, rozpoczynający się słowami „Smacznego kochanym druham”. Posiłek kończy „dziękuję” wypowiedziane przez szczepowego (obecnie zwyczaj ten obowiązuje od roku 2002, wcześniej praktykowany był w latach 80-tych). Po obozach jak i zimowiskach harcerze i harcerki spotykają się na „wspominkach” w „Kociaku” (dawniej w „Hortexie”).

Każdego roku odbywa się Rajd do Dąbrówki Ludomskiej organizowany we współpracy z ILO i Żółkiewszczyzna- rajd poświęcony postaci Patrona szczepu het. Stanisława Żółkiewskiego. Rokrocznie w grudniu obecni i byli członkowie szczepu spotykają się na Opatku Błękitnej w Marcinku. W ostatnim okresie, co roku podejmuje się organizacji zawodów na orientację „Nietoperz”, a od 2003 „Błękitnego Gromu”.

Opracowano na podstawie:

- Historio- kroniki pt. „POZNAŃSKA BŁĘKITNA CZTERNASTKA im. St. Żółkiewskiego 1919-1939” ks. Kazimierza Łaszewskiego.
- „Błękitna Czternastka 1945-1949” hm Paweł Zygałowski (opublikowane w „Jednodniówce z okazji 80-lecia „Błękitnej Czternastki” im. Het. St. Żółkiewskiego”)
- Informacji zgromadzonych na internetowej witrynie Błękitnej Czternastki
- Skryptu Danuty Wawrzyniak „OBRZĘDY I TRADYCJE Błękitnej Czternastki”